

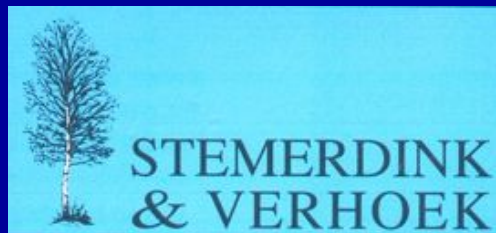
Nieuwsfeiten

Editie 2014-01

Zakendoen is best leuk

**maar je kunt niet
alles tegelijk**

www.accountants.nl

MAART 2014

BELANGRIJKSTE WIJZIGINGEN

- I Inkomstenbelasting 2
- II Loonbelasting 3
- III Afdrachtvermindering 4
- IV Sociale verzekeringen 4
- V Minimumloon 5

INKOMSTEN- / LOONBELASTING

- 1. Resultaat uit overige werkzaamheden 5
- 2. Vrijwilligersvergoeding 6
- 3. Gebruikelijk loon 6
- 4. Belegging of onderneming 6

VENNOOTSCHAPSBELASTING

- 5. Aandelenkapitaal of lening? 7
- 6. Verliesverrekening 7

ARBEIDSRECHT

- 7. Re-integratie 8
- 8. Hervorming pensioenen 8
- 9. Einde arbeidsovereenkomst 8
- 10. Opleidingskosten 9
- 11. Statutair directeur 9

VARIA

- 12. Waarde recht van gebruik en bewoning 10
- 13. Bedrijfsopvolgingsfaciliteit 10
- 14. Erfenis 11

BELANGRIJKSTE WIJZIGINGEN

I Inkomstenbelasting

Met ingang van 1 januari 2014 zijn de volgende zaken gewijzigd in de inkomstenbelasting.

Tarieven box 1

Het tarief in de eerste schijf bedraagt 5,15% (2013: 5,85%). De overige tarieven zijn gelijk gebleven. Inclusief premies volksverzekeringen is het tarief in de eerste schijf 36,25% en in de tweede schijf 42%. Vanaf de derde schijf worden geen premies volksverzekeringen geheven. Het tarief inclusief premies in de tweede schijf is gelijk aan het belastingtarief in de derde schijf.

Tarieven 2014		
inkomen	tot AOW-leeftijd	AOW-gerechtigd
0 - € 19.645	36,25%	18,35%
€ 19.645 - € 33.363*	42,00%	24,10%
€ 33.363* - € 56.491	42,00%	42,00%
€ 56.491 en meer	52,00%	52,00%

* Voor personen die zijn geboren vóór 1 januari 1946 geldt een afwijkende grens van de tweede schijf van € 33.555.

Tarieven box 2

Het reguliere tarief in box 2 bedraagt 25%. In 2014 geldt echter voor het inkomen in box 2 tot € 250.000 een tarief van 22%.

Heffingskortingen

- De maximale algemene heffingskorting bedraagt in 2014 € 2.103 (2013: € 2.001). Voor hogere inkomens geldt een maximale algemene heffingskorting van € 1.366 (2013: € 2.001).
- De maximale arbeidskorting voor lagere inkomens bedraagt € 2.097 (2013: € 1.723). Voor hogere inkomens geldt een lager maximum van € 367 (2013: € 550).
- De maximale werkbonus bedraagt € 1.119 (2013: € 1.100).
- De ouderschapsverlofkorting bedraagt voor 2014 € 4,29 (2013: € 4,24) per verlofuur.

Heffingskortingen 2014		
Heffingskorting	tot AOW-leeftijd	AOW-gerechtigd
Algemene heffingskorting	€ 2.103	€ 1.065
Werkbonus	€ 1.119	
Arbeidskorting		
maximaal bij lage inkomens	€ 2.097	€ 1.723
maximaal bij hoge inkomens	€ 367	€ 186
Inkomensafhankelijke combinatiekorting	€ 2.133	€ 1.080
Alleenstaande-ouderkorting	€ 947	€ 480
Aanvullende alleenstaande-ouderkorting	€ 1.319	€ 668
Jonggehandicaptenkorting	€ 708	
Ouderenkorting		€ 1.032
Ouderenkorting boven een inkomen van € 35.450		€ 150
Alleenstaande ouderenkorting		€ 429
Levensloopverlofkorting	€ 205	
Ouderschapsverlofkorting (per verlofuur)	€ 4,29	
VUT en prepensioen (maximaal € 121)	1,00%	
Groene beleggingen (% van vrijstelling in box 3)	0,70%	0,70%

Eigen woning

Het eigenwoningforfait voor woningen met een WOZ-waarde tussen € 75.000 en € 1.040.000 bedraagt in 2014 0,7% (2013: 0,6%) van de waarde. Het verhoogde eigenwoningforfait voor het deel van de WOZ-waarde boven € 1.040.000 bedraagt 1,8% (2013: 1,55%).

De rente in een uitkering uit een kapitaalverzekering eigen woning is onbelast als de uitkering niet meer bedraagt dan € 36.300 (2013: € 35.700) bij tenminste 15 jaar premiebetaling en niet meer dan € 160.000 (2013: € 157.000) bij 20 jaar of meer premiebetaling. Met ingang van 1 januari 2013 is de vrijstelling voor de kapitaalverzekering eigen woning voor nieuwe gevallen vervallen.

De maximale vrijstelling voor kamerverhuur bedraagt in 2014 € 4.748 (2013: € 4.536).

Zorgkosten

Met ingang van 1 januari 2014 zijn niet meer aftrekbaar als specifieke zorgkosten:

- scootmobielen;
- rolstoelen; en
- aanpassingen aan, in of om de woning

II Loonbelasting

Per 1 januari 2014 zijn de volgende zaken gewijzigd in de loonbelasting.

Afschaffing stamrechtvrijstelling

De stamrechtvrijstelling is per 1 januari 2014 afgeschaft. Voor op 31 december 2013 bestaande gevallen geldt overgangsrecht. Voor toepassing van het overgangsrecht moet ingeval van een ontslaguitkering aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

- aard en omvang van de aanspraak waren op 31 december 2013 voldoende bepaalbaar;
- er is vóór 1 januari 2014 een vaststellingsovereenkomst opgesteld en ondertekend waaruit het stamrecht blijkt, en
- de ontslagdatum moet op 31 december 2013 vaststaan, het ontslag moet vóór 1 januari 2014 zijn aangezegd en binnen korte termijn daarna worden uitgevoerd.

Voor op 15 november 2013 bestaande stamrechten geldt in 2014 de 80%-regeling. Dat houdt in dat bij uitkering ineens van het gehele stamrecht 80% van de waarde belast wordt.

Gebruikelijk loon

Het gebruikelijk loon, dat is het salaris dat een werknemer met een aanmerkelijk belang tenminste moet verdienen, is voor 2014 vastgesteld op € 44.000 (2013: € 43.000). De regeling van het gebruikelijk loon geldt bijvoorbeeld voor de dga.

Werkkostenregeling

De vrije ruimte voor onbelaste vergoedingen en verstrekkingen aan werknemers bedraagt in 2014 1,5% (2013: idem) van de fiscale loonsom. Voor een maaltijd in een bedrijfskantine geldt als normbedrag € 3,15 (2013: € 3,05) per maaltijd.

Voor huisvesting en inwoning geldt als normbedrag € 5,35 (2013: € 5,25) per dag.

Vergoedingen en verstrekkingen, oude regeling

Voor maaltijden in bedrijfskantines gelden in 2014 de volgende bedragen:

- warme maaltijd € 4,60 (2013: € 4,45);
- ontbijt of lunch € 2,40 (2013: € 2,30).

Personeelsleningen

Er is in 2014 geen sprake van een te belasten rentevoordeel als de werknemer ten minste 4,0% (2013: 3,0%) rente betaalt over het geleende bedrag.

Privégebruik auto 2014

Bijstelling privégebruik auto 2014		
Bijstelling	Diesel CO ₂ -uitstoot g/km	Geen diesel CO ₂ -uitstoot g/km
4%	0	0
7%	1-50	1-50
14%	51-88	51-85
20%	89-117	86-111
25%	>117	>111

N.B. Deze percentages en uitstootgrenzen gelden voor auto's die in 2014 worden aangeschaft of te naam gesteld.

III Afdrachtverminderingen

Per 1 januari 2014 zijn de navolgende zaken gewijzigd in de afdrachtverminderingen.

Onderwijs

De afdrachtvermindering onderwijs is met ingang van 1 januari 2014 afgeschaft. In plaats daarvan is de subsidieregeling praktijkleren gekomen. Het subsidiebedrag bedraagt maximaal € 2.700 per gerealiseerde praktijk- of werkleerplaats.

De regeling wordt uitgevoerd door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO). De aanvraag wordt gedaan door de werkgever. De werkgever ontvangt de subsidie naar verhouding van de periode waarin hij begeleiding heeft verzorgd. De werkgever hoeft niet een volledig jaar begeleiding te geven om subsidie aan te kunnen vragen. De regeling geldt voor de volgende categorieën:

- Vmbo: leerlingen die een leer-werktraject volgen in het vmbo.
- Mbo: deelnemers aan een beroepsbegeleidende leerweg (bbi).
- Hbo: studenten die een technische opleiding volgen. De opleiding moet bestaan uit een combinatie van leren en werken.
- Promovendi en technologisch ontwerpers in opleiding (toio's).

Speur- en ontwikkelingswerk (S&O)

De afdrachtvermindering voor S&O bedraagt 35% (2013: 38%) tot een loonbedrag van € 250.000 (2013: € 200.000) en 14% (2013: idem) over het loon daarboven. De maximale afdrachtvermindering bedraagt € 14 miljoen (2013: idem).

Met ingang van 2014 kan een niet benut deel van de afdrachtvermindering worden verrekend met tijdvakken in het kalenderjaar die buiten de periode vallen waarop de S&O-verklaring betrekking heeft.

IV Sociale verzekeringen

Het maximum premieloon voor de werknemersverzekeringen en de ZVW bedraagt in 2014 € 51.414 (2013: € 50.853) per jaar. Het aantal SV-dagen in 2014 bedraagt 261 (2013: idem). Voor 2014 zijn de premiepercentages als volgt:

Premiepercentages 2014			
	werkgever	werknemer	maximum premieinkomen
AOW		17,90%	€ 51.414 per jaar
Anw		0,60%	€ 51.414 per jaar
AWBZ		12,65%	€ 51.414 per jaar
WAO/WIA basis	4,65%		€ 197,00 per dag
WGA rekenpremie	0,54%		€ 197,00 per dag
Werkloosheidswet	1,70%		€ 197,00 per dag
Sectorfonds	2,27%		€ 197,00 per dag
Kinderopvang	0,50%		€ 197,00 per dag
ZVW	7,75%		€ 51.414 per jaar
UFO	0,78%		€ 197,00 per dag
UFO-ERD ZW	0,78%		€ 197,00 per dag

V Minimumloon

De bedragen per 1 januari 2014 voor een werknemer met een volledig dienstverband zijn als volgt:

Wettelijk minimum(jeugd)loon				
leeftijd	%	per maand	per week	per dag
23 jaar	100,0	€ 1.485,60	€ 342,85	€ 68,57
22 jaar	85,0	€ 1.262,75	€ 291,40	€ 58,28
21 jaar	72,5	€ 1.077,05	€ 248,55	€ 49,71
20 jaar	61,5	€ 913,65	€ 210,85	€ 42,17
19 jaar	52,5	€ 779,95	€ 180,00	€ 36,00
18 jaar	45,5	€ 675,95	€ 156,00	€ 31,20
17 jaar	39,5	€ 586,80	€ 135,45	€ 27,09
16 jaar	34,5	€ 512,55	€ 118,30	€ 23,66
15 jaar	30,0	€ 445,70	€ 102,85	€ 20,57

N.B. Dit betreft het loon exclusief vakantietoeslag bij een volle werkweek.

INKOMSTEN- / LOONBELASTING

1. Resultaat uit overige werkzaamheden

Een van de inkomensbestanddelen van box I van de Inkomstenbelasting is het resultaat uit overige werkzaamheden. Dat is een soort verzamelbak van inkomsten die niet onder het

begrip "winst uit onderneming" vallen en ook niet onder het begrip "loon uit dienstbetrekking". Hoe divers de inkomsten zijn mag blijken uit de volgende gevallen. Overeenkomst tussen alle gevallen is dat er een zekere mate van arbeid nodig is om de inkomsten als resultaat uit overige werkzaamheden te kwalificeren.

Een werknemer verduisterde in 1,5 jaar tijd een bedrag van ongeveer € 1,8 miljoen van zijn werkgever. De Belastingdienst rekende dat bedrag, verdeeld over twee kalenderjaren, tot het resultaat uit overige werkzaamheden. Dat standpunt was gebaseerd op een arrest van de Hoge Raad uit 1992, waarin werd beslist dat verduisterde bedragen geen loon uit dienstbetrekking vormen, maar resultaat uit overige werkzaamheden. De werknemer had de verduisterde bedragen op de beurs belegd in opties. De daarop geleden verliezen wilde hij in mindering brengen op het resultaat uit overige werkzaamheden. De beleggingen behoorden echter tot de privésfeer. Dat gold ook voor de geleden beleggingsverliezen. In de privésfeer geleden verliezen zijn niet aftrekbaar. Hof Den Bosch deelde de opvatting van de Belastingdienst dat de verduisterde bedragen belast waren als resultaat uit overige werkzaamheden. In een civiele procedure verplichtte de rechter de werknemer tot terugbetaling van het totale door hem verduisterde bedrag. Deze verplichting leidde niet tot vermindering van het inkomen. De kans dat de werknemer ooit enig bedrag zou terugbetalen werd op nihil gesteld. De verplichting tot terugbetaling moest daarom ook op nihil worden gewaardeerd.

In een periode van 12 jaar kocht iemand achtereenvolgens vijf woningen. Deze woningen werden, na door de koper te zijn opgeknapt, steeds met winst verkocht. In deze periode had de koper amper inkomsten uit arbeid. De koper heeft deze woningen nooit bewoond. Omdat hij de bedoeling had om de woningen met winst te verkopen, was sprake van belastbaar inkomen. Er is een bron van inkomen als aan drie voorwaarden is voldaan:

- er is sprake van deelname aan het economisch verkeer,
- met het doel om voordeel te behalen, en
- de verwachting dat dit voordeel redelijkerwijs kan worden behaald.

De rechtbank stelde vast dat de koper aanzienlijke financiële verplichtingen was aangegaan, hoewel hij over onvoldoende inkomen beschikte om de verschuldigde hypotheekrente te betalen. Op grond daarvan vond de rechtbank voldoende aannemelijk dat de koper de woningen had aangekocht om deze na de verbouwing te verkopen. De koper slaagde er niet in zijn stelling dat de woningen steeds voor zelfbewoning waren bestemd te ondersteunen. Het bij de verkoop gerealiseerde voordeel was redelijkerwijs te verwachten. Naar het oordeel van de rechtbank was het voordeel ook beoogd. Daarom had de Belastingdienst het voordeel terecht in de belastingheffing betrokken. In hoger beroep onderschreef Hof Arnhem-Leeuwarden het oordeel van de rechtbank.

2. Vrijwilligersvergoeding

Onder voorwaarden zijn giften aftrekbaar voor de inkomstenbelasting. Giften zijn bevoordelingen uit vrijgevigheid en verplichte bijdragen waar geen directe tegenprestatie tegenover staat. Volgens vaste jurisprudentie moet bij een gift sprake zijn van een waardeverschuiving uit het vermogen van de gever naar het vermogen van de begiftigde. Het afzien van een vrijwilligersvergoeding kan als gift worden aangemerkt mits sprake is van een reëel recht op de vergoeding.

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft het hoger beroep van de Belastingdienst tegen een uitspraak van de rechtbank afgewezen. Beide instanties waren van oordeel dat de belanghebbende in de procedure voldoende aannemelijk had gemaakt dat hij recht had op een vrijwilligersvergoeding. De belanghebbende had daartoe een brief van de directeur van de ANBI waarvoor hij als vrijwilliger werkzaamheden had verricht overgelegd. Uit die brief bleek dat de belanghebbende recht had op een vergoeding maar dat deze niet aan hem was uitbetaald omdat hij daarvan had afgezien. Volgens het hof lag aan de brief een bestuursbesluit ten grondslag. Het hof vond niet van belang dat dit besluit zelf niet tot de stukken van het geding behoorde.

3. Gebruikelijk loon

Een dga moet per jaar ten minste een bedrag van € 44.000 aan loon ontvangen. Wanneer het gebruikelijk loon, dat is het loon dat iemand die geen dga is in een soortgelijke dienstbetrekking verdient, meer dan 30% hoger is, moet het loon van de dga worden gecorrigeerd tot het niet meer dan 30% afwijkt van het gebruikelijk loon. Als het werkelijk betaalde loon van de dga hoger is dan het hiervoor genoemde normbedrag, moet de Belastingdienst aannemelijk maken dat het gebruikelijk loon hoger is.

In een voorkomend geval slaagde de Belastingdienst er niet in om dat aannemelijk te maken. Er was geen onderzoek gedaan naar vergelijkbare functies in de markt. De Belastingdienst had met toepassing van de zogenaamde afroommethode berekend dat het loon dat de BV aan de dga betaalde moest worden aangepast. De afroommethode is een manier om het loon van een dga vast te stellen als de opbrengsten van de BV geheel voortvloeien uit de arbeid van de dga. De afroommethode is niet bedoeld om het bewijs van ongebruikelijkheid van het betaalde loon te leveren. De dga had gegevens overgelegd waaruit bleek dat het gebruikelijk loon varieerde van € 30.000 tot € 69.000 per jaar, afhankelijk van opleiding en ervaring. Het door de BV aan de dga betaalde loon week minder dan 30% af van deze bedragen.

4. Belegging of onderneming

De inkomstenbelasting kent een rangorderegeling om te bepalen hoe een bepaald voordeel als belastbaar inkomen moet worden aangemerkt wanneer dat voordeel in beginsel op

meerdere manieren in de belastingheffing zou kunnen worden betrokken. Volgens de rangorderegeling wordt een voordeel toegerekend aan het eerste hoofdstuk van de wet waaraan het voordeel zou kunnen worden toegerekend. De winst uit onderneming gaat in de wet vooraf aan het resultaat uit overige werkzaamheden en aan het belastbaar inkomen uit sparen en beleggen. Eerst moet dus worden beoordeeld of een voordeel behoort tot de winst uit onderneming. Is dat niet het geval dan komt de vraag aan de orde of sprake is van resultaat uit overige werkzaamheden en vervolgens of sprake is van inkomen uit sparen of beleggen.

Een onderneming is een duurzame organisatie van kapitaal en arbeid die deelneemt aan het maatschappelijke productieproces om winst te behalen. Voor het onderscheid tussen winst uit onderneming en inkomen uit sparen en beleggen kan de omvang van de factor arbeid van belang zijn. Het bezit en het beheer van een aantal onroerende zaken kwalificeert in beginsel niet als een onderneming.

De eigenaar van een aantal vakantiewoningen nam deze vanaf de aankoop in 2004 op in box 3. Met ingang van 1 januari 2008 merkte de eigenaar de exploitatie van de vakantiewoningen aan als een onderneming. Volgens de rechtbank waren er geen bijzondere omstandigheden die een herkwalificatie van de bezittingen rechtvaardigden. Herkwalificatie tot werkzaamheidsvermogen was evenmin aan de orde. De positie van de eigenaar was niet veranderd. De woningen werden zowel in 2008 als in de jaren daarvoor door een verhuurorganisatie te huur aangeboden. De werkzaamheden die de eigenaar met ingang van 2008 was gaan verrichten vloeiden niet voort uit de eigendom maar uit de familierelatie met de directeur/aandeelhouder van de verhuurorganisatie.

VENNOOTSCHAPSBELASTING

5. Aandelenkapitaal of lening?

De fiscale behandeling van eigen en vreemd vermogen in de vennootschapsbelasting is verschillend. Vergoedingen voor vreemd vermogen zijn aftrekbaar van de winst en belast bij de verstrekker. Vergoedingen voor eigen vermogen zijn niet aftrekbaar van de winst en onder voorwaarden vrijgesteld bij de ontvanger. De kwalificatie van een geldverstrekking als eigen of als vreemd vermogen is dus fiscaalrechtelijk van belang. Uitgangspunt voor de fiscale beoordeling van een geldverstrekking door een moedervennootschap aan haar dochtervennootschap is de civielrechtelijke vorm. Is civielrechtelijk sprake van een lening, dan wordt de geldverstrekking fiscaal als zodanig behandeld. De Hoge Raad heeft in een aantal arresten drie uitzonderingsgevallen op dit uitgangspunt geformuleerd. In die gevallen wordt een lening fiscaal als kapitaal behandeld. Volgens de Hoge Raad zijn er geen uitzonderingen op de hoofdregel als civielrechtelijk sprake is van een kapitaalstorting. Kapitaal wordt dus fiscaal nooit als lening behandeld.

Bij de vereffening van een BV worden eerst alle schulden afgelost voordat kapitaal aan de aandeelhouders wordt terugbetaald. Tijdens het bestaan van de BV mogen aan aandeelhouders alleen uitkeringen worden gedaan als het beschikbare vermogen toereikend is. Dat geldt zowel voor winstuitkeringen als voor terugbetalingen van kapitaal. Het door aandeelhouders aan een BV verschaft kapitaal is risicodragend. Dat geldt ook als de aandeelhouder de mogelijkheid heeft om de kapitaalverschaffing aan de BV na enkele jaren te beëindigen en als de kapitaalverschaffing overeenkomsten vertoont met een geldlening. De Hoge Raad ziet geen reden voor fiscaalrechtelijke uitzonderingen op wat volgens het civiele recht als kapitaalverstrekking geldt, ook niet als het risico dat het kapitaal wordt aangesproken voor de betaling van schulden verwaarloosbaar is.

6. Verliesverrekening

Een verlies in de vennootschapsbelasting wordt verrekend met de winsten van het voorafgaande jaar en de negen volgende jaren. Op verzoek kon worden gekozen voor verrekening met drie voorgaande en zes volgende jaren. Wanneer een BV wordt opgenomen in een fiscale eenheid wordt het boekjaar voor de winstberekening gesplitst. Het deel van een jaar waarin de BV zelfstandig belastingplichtig was wordt aangemerkt als een afzonderlijk jaar. Op die manier kan voor de heffing van vennootschapsbelasting de winst over deze periode worden bepaald. Het statutaire boekjaar van de dochtermaatschappij verandert niet door opname in een fiscale eenheid in de loop van een jaar. De Hoge Raad heeft in een arrest uit 2010 gezegd dat het begrip boekjaar inhoudt de periode waarover een onderneming financiële verslaglegging uitbrengt. Hoewel dit

arrest betrekking heeft op de omzetbelasting, geldt de uitleg van het boekjaar ook voor andere belastingsoorten. Het boekjaar van een vennootschap blijkt immers uit de statuten.

De Belastingdienst hanteerde de wetsbepaling die winstsplitting voorschrijft bij opname in een fiscale eenheid ook voor de verrekening van verliezen. Het ging om een concern waar door twee herstructureringen in de loop van het jaar 2009 drie verschillende fiscale eenheden voor de vennootschapsbelasting hadden bestaan. Bij de herstructureringen kreeg de oude fiscale eenheid steeds een nieuwe moedermaatschappij. De eerste fiscale eenheid bestond tot en met 21 april 2009. Van 22 april 2009 tot en met 21 december 2009 bestond de tweede en vanaf 22 december 2009 de derde fiscale eenheid. Het concern maakte over het jaar 2009 een verlies, dat tijds-evenredig werd toegerekend aan de drie fiscale eenheden. Bij de verrekening van het verlies van de eerste moedermaatschappij ging de Belastingdienst uit van twee afzonderlijke jaren. Het eerste jaar besloeg het deel van 2009 waarin de eerste moedermaatschappij zelf belastingplichtig was voor de vennootschapsbelasting. Het tweede jaar betrof de periode waarin zij was opgenomen in een fiscale eenheid met de tweede respectievelijk de derde moedermaatschappij. Volgens de Belastingdienst kon het verlies uit de tweede periode van 2009 daardoor niet worden verrekend met winst van de fiscale eenheid uit 2006, omdat dan meer dan drie jaar zou worden teruggegaan. Die opvatting is volgens de rechtbank Gelderland niet juist. Voor de verliesverrekening moet worden uitgegaan van boekjaren. Omdat het boekjaar van de tweede moedermaatschappij niet was gewijzigd door de vorming van de fiscale eenheid, omvatte het jaar 2009 één boekjaar en niet twee. Dat betekende dat het verlies van 2009 kon worden verrekend met de winst van het jaar 2006.

ARBEIDSRECHT

7. Re-integratie

Bij arbeidsongeschiktheid van een werknemer rust op de werkgever de verplichting om de werknemer te laten re-integreren in het arbeidsproces. Wanneer er binnen het eigen bedrijf van de werkgever geen mogelijkheden voor re-integratie van de werknemer zijn, moet gezocht worden naar mogelijkheden voor re-integratie elders, het zogenaamde tweede spoor.

Een werkgever stelde bij re-integratie in het tweede spoor als voorwaarde dat de werknemer ontslag nam en in dienst trad bij het re-integratiebureau. De werknemer weigerde daaraan mee te werken. Nadat de werkgever van het UWV een ontslagvergunning had gekregen werd de arbeidsovereenkomst met de werknemer opgezegd. De kantonrechter wees de door de werknemer gevorderde schadevergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag af. Naar het oordeel van de kantonrechter had de werknemer niet meegewerkt aan zijn re-integratie buiten het bedrijf van de werkgever. Daarom was het ontslag niet kennelijk onredelijk.

In hoger beroep oordeelde Hof Den Bosch anders. Volgens het hof kon de werknemer niet verweten worden dat hij niet heeft meegewerkt aan zijn re-integratie door niet in te gaan op de eis om ontslag te nemen. De werknemer is verplicht om in te gaan op redelijke voorstellen van de werkgever om een duurzame re-integratie te bevorderen. Het instemmen met direct ontslag is geen redelijk voorstel. Het hof kende de werknemer een schadevergoeding toe.

8. Hervorming pensioenen

De staatssecretaris van Financiën heeft het gewijzigde wetsvoorstel ter verlaging van de maximale opbouw- en premiepercentages en de maximering van het pensioengevend inkomen naar de Tweede Kamer gestuurd. Het oorspronkelijke wetsvoorstel is in de Eerste Kamer dermate kritisch ontvangen dat het kabinet heeft besloten de behandeling daarvan aan te houden. Het gewijzigde wetsvoorstel is het uitvloeisel van overleg met de fracties van D66, ChristenUnie en de SGP. De staatssecretaris verzoekt de Tweede Kamer om het gewijzigde wetsvoorstel met spoed te behandelen.

Het wetsvoorstel omvat een aanpassing van de opbouw- en premiepercentages voor de pensioenopbouw, de maximering van het pensioengevend inkomen op een bedrag van € 100.000 en de invoering van een spaarfaciliteit voor inkomens daarboven in de vorm van een netto lijfrente. Voor een pensioenregeling op basis van middelloon gaat een maximaal opbouwpercentage per dienstjaar gelden van 1,875%. Voor een pensioenregeling op basis van het eindloon wordt dit 1,657%. De pensioenregelingen op basis van beschikbare premie worden op gelijke wijze aangepast. Ook de opbouw mogelijkheden voor partner- en wezenpensioen worden beperkt. Om ook over het deel van het inkomen dat uitgaat boven een bedrag van € 100.000 een oudedagsvoorziening op te kunnen bouwen komt er de mogelijkheid om op vrijwillige basis een netto lijfrente-verzekering te sluiten. Het wordt mogelijk om als groep een zogenaamde collectiviteitskorting te regelen bij de verzekeraar. De opbouw van deze aanvullende oudedagsvoorziening is vergelijkbaar met een jaarlijkse pensioenopbouw van 1,875% van het gemiddelde arbeidsinkomen. De premie is niet aftrekbaar, maar de waarde van de netto lijfrente is vrijgesteld in box 3, terwijl de uitkeringen niet worden belast in box 1.

In lijn met de hiervoor genoemde wijziging van de pensioenwetgeving worden ook de toevoeging aan de oudedagsreserve en de mogelijkheden om via lijfrente een aanvullende voorziening te treffen aangepast. De toevoeging aan de oudedagsreserve bedraagt volgens het herziene wetsvoorstel 9,8% van de winst met een maximum van € 8.640.

De aftrekbare premie voor een lijfrente bedraagt volgens het herziene wetsvoorstel maximaal 15,5% van de premiegrondslag.

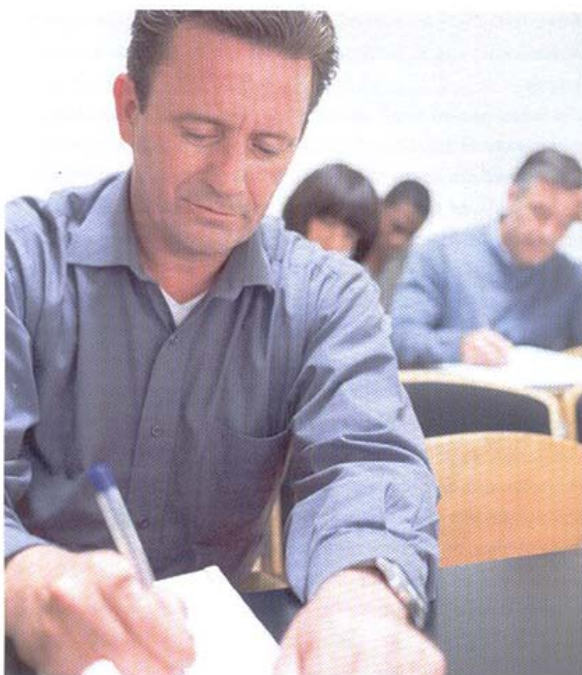
9. Einde arbeidsovereenkomst

Een arbeidsovereenkomst kan op verschillende manieren eindigen. Dat kan door opzegging door een der partijen of in onderling overleg (met wederzijds goedvinden). Een overeenkomst voor bepaalde tijd kan eindigen door het enkele tijdsverloop. Een door de werknemer ondertekende verklaring dat hij met onmiddellijke ingang zijn ontslag neemt kan ook tot einde van de arbeidsovereenkomst leiden als de werkgever dat ontslag accepteert.

Twee maanden na de aanvang van een arbeidsovereenkomst voor een duur van zes maanden vond een gesprek plaats tussen werkgever en werknemer over de manier waarop de werknemer zijn werk verrichtte. Dat leidde ertoe dat de werknemer een verklaring ondertekende waarin stond dat hij per direct ontslag nam, omdat hij zijn werk niet naar behoren had uitgevoerd. Een week later beriep de werknemer zich op ongeldigheid van de door hem ondertekende verklaring. Er volgde een procedure voor de kantonrechter waarin de werknemer doorbetaling van loon vorderde tot de einddatum van het arbeidscontract. De kantonrechter maakte duidelijk dat de werknemer, anders dan hij zelf dacht, niet was ontslagen. De werknemer moest bewijzen dat de door hem ondertekende verklaring als gevolg van een wilsgebrek ongeldig was. Verder dan de stelling dat de werkgever hem onder druk had gezet door te dreigen met een schadeclaim kwam de werknemer niet. De kantonrechter was van oordeel dat de werknemer weloverwogen ontslag had genomen en wees daarom de vordering tot doorbetaling van loon af.

10. Opleidingskosten

Werkgevers zijn vaak bereid om te investeren in opleiding van het personeel. Om te voorkomen dat de werkgever personeel opleidt voor zijn concurrent, geldt vaak een zogenaamde nadienverplichting of een terugbetalingsregeling. Dat komt erop neer dat de werknemer zich verplicht na het afronden van de opleiding tenminste een zekere tijd in dienst te blijven van de werkgever. Houdt de werknemer zich daar niet aan, dan moet hij de opleidingskosten geheel of gedeeltelijk terugbetalen aan de werkgever. Toepassing van een terugbetalingsregeling leidt nogal eens tot discussie.

Een werkgever en een werknemer sloten een opleidingsovereenkomst. Daarin stond dat de werkgever de studiekosten voor zijn rekening zou nemen. Er gold een terugbetalingstermijn van 4 jaar, te rekenen vanaf het moment van het afronden van de opleiding. Ieder jaar verminderde de terugbetalingsverplichting met 25% van de kosten. De werknemer had een contract voor bepaalde tijd, dat na tweemaal te zijn verlengd niet werd voortgezet. De werkgever stelde voor dat de werknemer zou gaan werken voor een vergelijkbaar bedrijf waarmee de werkgever samenwerkte. Dat bedrijf bood de werknemer een contract aan voor drie maanden. De werknemer accepteerde dat voorstel niet en vond elders werk. De werkgever vorderde terugbetaling van studiekosten. De kantonrechter stelde vast dat de werknemer de arbeidsovereenkomst niet heeft opgezegd en dat hij ook geen aanbod tot verlenging tot aanstelling in vaste dienst heeft afgewezen. De werkgever heeft de tijdelijke aanstelling niet willen verlengen of willen omzetten in een vast dienstverband. Daardoor was niet voldaan aan de vereisten voor terugbetaling van opleidingskosten zoals deze in de arbeidsovereenkomst was opgenomen.

11. Statutair directeur

Een van de voorwaarden voor het bestaan van een civielrechtelijke dienstbetrekking is de aanwezigheid van een gezagsverhouding tussen werkgever en werknemer. Als de werkgever een rechtspersoon is, is volgens vaste rechtspraak van de Hoge Raad voor het bestaan van een gezagsverhouding met een natuurlijk persoon niet van belang welke personen deel uitmaken van het orgaan van de rechtspersoon dat instructies aan die natuurlijke persoon kan geven. Of materieel sprake is van een gezagsverhouding is bij die beoordeling niet relevant. Dit betekent dat de statutaire directeur van een BV in dienstbetrekking werkzaam kan zijn voor die BV, ook al heeft hij de doorslaggevende zeggenschap in de algemene vergadering van aandeelhouders van die BV.

Er geldt echter een uitzondering voor de werknemersverzekeringen, waaronder de WW. Voor de toepassing van de sociale zekerheidswetgeving wordt de arbeidsverhouding van een directeur-grootaandeelhouder niet als dienstbetrekking beschouwd. Deze uitzondering deed zich niet voor bij een directeur van een BV die op grond van de statuten ontslagen kon worden door de algemene vergadering van aandeelhouders. Tussen de BV en de directeur bestond een gezagsverhouding, ook al was de directeur indirect aandeelhouder van de BV. Het ontbreken van een materiële gezagsverhouding had niet tot gevolg dat de directeur geen werknemer was. Het UWV moet van de Centrale Raad van Beroep nogmaals beslissen op het verzoek om de betalingsverplichting van de BV jegens de directeur over te nemen na het faillissement van de BV.

VARIA

12. Waarde recht van gebruik en bewoning

Bij de levering van onroerende zaken moet overdrachtsbelasting worden betaald. De belasting wordt geheven over de waarde van de verkregen zaak. Wordt niet de volle eigendom verkregen omdat de verkoper enige rechten behoudt, dan vermindert dat de waarde van de zaak.

In een procedure die betrekking had op de aankoop van een woning door een kind van zijn moeder, was de waarde van de woning inzet van het geschil. Over de waarde van de woning in volle eigendom bestond geen discussie: deze bedroeg € 495.000. Evenmin bestond discussie over de vermindering met een bedrag van € 12.133 wegens door de koper aangebrachte verbeteringen. De discussie ging over de vermindering in verband met het door moeder voorbehouden recht van gebruik en bewoning van de woning. Probleem bij de waardering van dat recht was dat moeder niet het exclusieve gebruiksrecht had van de hele woning, maar slechts van een deel. Van de rest van woning had zij een medegebruiksrecht. Van dat medegebruiksrecht was weer een deel van de woning uitgezonderd, omdat de koper daarvan het exclusieve gebruiksrecht had. Gelet op de leeftijd van de moeder gold voor de berekening van de waarde van het gebruiksrecht een vermenigvuldigingsfactor 7. Rekening houdend met een en ander bedroeg de koopsom volgens koper en verkoper € 258.100.

De Belastingdienst stelde de waardedrukkende werking van het recht van gebruik en bewoning op de helft van de waarde van het recht van alleengebruik en bewoning. De Hoge Raad deelde deze opvatting niet en berekende de grondslag voor de overdrachtsbelasting als volgt. De waarde van de volle eigendom ad € 495.000 werd verminderd met het bedrag van de door de koper aangebrachte verbeteringen ad € 12.133 tot € 482.867. Dat bedrag werd vervolgens verminderd met de waarde van het recht van gebruik en bewoning. De waarde daarvan stelde de Hoge Raad op 7 maal 6% van € 482.867 = € 202.804. De grondslag voor de overdrachtsbelasting bedroeg aldus € 482.867 – € 202.804 = € 280.063.

De Hoge Raad verminderde de opgelegde naheffingsaanslag dienovereenkomstig.

13. Bedrijfsopvolgingsfaciliteit

De bedrijfsopvolgingsfaciliteit in de Successiewet is geen verboden vorm van ongelijke behandeling. Dat is het oordeel van de Hoge Raad in een aantal proefprocedures. Aanleiding daartoe was een uitspraak van de rechtbank Breda uit 2012. Deze uitspraak heeft een stroom aan bezwaarschriften tot gevolg gehad.

De bedrijfsopvolgingsfaciliteit is bedoeld om liquiditeitsproblemen bij ondernemingen in verband met de heffing van schenk- of erfbelasting te voorkomen. Dat wordt bereikt door het ondernemingsvermogen, dat geschenken of erfrechtelijk verkregen wordt, gedeeltelijk vrij te stellen van belasting. Voorwaarde is dat de onderneming door de verkrijgers wordt voortgezet. De faciliteit is een aantal keer aangepast, waardoor een steeds groter deel van het ondernemingsvermogen is vrijgesteld. Momenteel bedraagt de vrijstelling 100% tot een waarde van ruim € 1 miljoen en 83% van de waarde boven dat bedrag.

Op fiscaal gebied heeft de wetgever een ruime beoordelingsvrijheid om te bepalen of gevallen als gelijk moeten worden beschouwd en om te bepalen of er een objectieve en redelijke rechtvaardiging bestaat om gelijke gevallen toch verschillend te regelen.

Verkrijgingen krachtens erfrecht of door schenking worden belast naar de waarde daarvan in het economisch verkeer. Het maakt daarbij niet uit of het gaat om ondernemingsvermogen of om andere vermogensbestanddelen. De bedrijfsopvolgingsfaciliteit betekent dus een verschil in behandeling. Voor dat verschil is een rechtvaardiging vereist. Volgens de Hoge Raad is de onbelemmerde voortzetting van de activiteiten van familiebedrijven binnen de kring van de ondernemer, en de bijdrage die daardoor geleverd kan worden aan behoud en groei van de werkgelegenheid, voldoende rechtvaardiging voor het gemaakte onderscheid in behandeling.

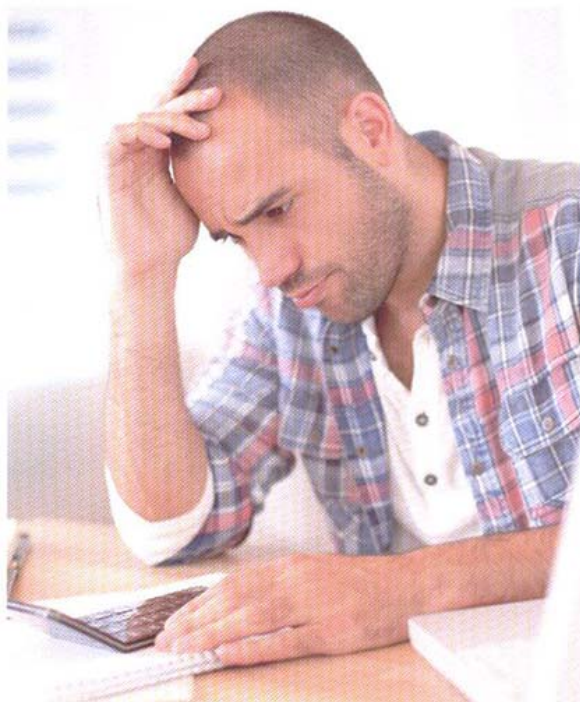
In een andere procedure was Hof Den Haag van oordeel dat de bedrijfsopvolgingsfaciliteit kan worden toegepast op de verkrijging van aandelen in een aantal onroerendgoed-BV's. De Belastingdienst had de faciliteit geweigerd omdat de werkzaamheden van de BV's niet meer inhielden dan het beleggen van vermogen. Volgens het hof dreven de BV's een materiële onderneming. De totale waarde van de onroerende zaken liep in de miljoenen euro's. De werkzaamheden die gepaard gingen met de exploitatie waren omvangrijk. De BV's hadden geen last van huurachterstanden of van leegstand. Gelet op de omvang en de aard van de werkzaamheden ging het om meer dan normaal actief vermogensbeheer.

14. Erfenis

Een erfenis is niet per definitie een positief vermogen. De erfenis kan ook uit alleen schulden bestaan of op andere wijze een negatief vermogen vormen. Een voorbeeld daarvan is een erfenis die bestaat uit een huis en een daarop rustende hypotheekschuld. Zelfs als de verkoopopbrengst van het huis de schuld overtreft, kan de erfenis negatief zijn als het huis na lange tijd wordt verkocht en de erfgenamen in de tussentijd de vaste lasten hebben moeten betalen zonder inkomsten te genieten.

Het erfrecht biedt erfgenamen de keuze tussen zuivere aanvaarding, aanvaarding onder het voorrecht van boedelbeschrijving en verwerping van een nalatenschap. Aanvaarding onder het voorrecht van boedelbeschrijving wordt ook wel aangeduid met de term "beneficiaire aanvaarding". Bij zuivere aanvaarding is de erfgenaam verplicht om de schulden van de nalatenschap uit zijn eigen vermogen te voldoen. Als de nalatenschap negatief is, moet de erfgenaam dus ten laste van zijn privévermogen bijbetalen. Een erfgenaam die de nalatenschap aanvaardt onder het voorrecht van boedelbeschrijving voorkomt dat hij de schulden van de nalatenschap uit zijn privévermogen moet voldoen. Bij een negatieve nalatenschap of bij twijfel over de nalatenschap is het verstandig om de nalatenschap beneficiair te aanvaarden. Bij verwerping van de nalatenschap verliest de erfgenaam het recht op de goederen van de nalatenschap en wordt hij gelijktijdig verlost van de verplichting om de schulden van de nalatenschap te voldoen.

Ook als erfgenamen hebben gekozen voor zuivere aanvaarding kan het voorkomen dat zij worden geconfronteerd met een onverwachte schuld van de erflater. Een wetsvoorstel moet voor die situatie een oplossing bieden. Een erfgenaam kan door de kantonrechter van zijn verplichting om de onverwachte schuld met zijn privévermogen te voldoen worden ontheven. De kantonrechter kan de erfgenaam volledige of gedeeltelijke ontheffing verlenen. Een onverwachte schuld wordt omschreven als een schuld die de erfgenaam niet kende en niet behoorde te kennen op het moment dat hij de nalatenschap zuiver aanvaardde. Met andere woorden, de erfgenaam moet de nalatenschap te goeder trouw hebben aanvaard. Die goede trouw ontbreekt als de erfgenaam wist van de schuld op het moment van aanvaarding van de nalatenschap. Het wetsvoorstel bevat geen overgangsregeling en treedt onmiddellijk in werking. Voor schulden die drie maanden of langer vóór inwerking-treding van deze wet zijn ontdekt kan geen verzoek tot ontheffing worden ingediend.

Hoewel bij de totstandkoming van deze uitgave de grootst mogelijke zorgvuldigheid is betracht bestaat de mogelijkheid dat bepaalde informatie verouderd of niet meer juist is. Er kan daarom geen aansprakelijkheid worden aanvaard voor de juistheid en volledigheid van de verstrekte gegevens. Voor toepassing in individuele gevallen raden wij u aan contact op te nemen met uw adviseur. In deze uitgave is rekening gehouden met wet, regelgeving en gepubliceerd beleid tot 25 februari 2014.